

Na początku tego roku GUS opublikował raport o beneficjentach pomocy społecznej Polsce. Skala pomocy społecznej w Polsce jest niebagatelna, gdyż w 2008 roku dotyczyła 7,8% ogółu gospodarstw domowych, które skupiały 8,6% populacji naszego kraju, a w liczbach bezwzględnych 3,2 mln osób. Ponadto rodziny z dziećmi na utrzymaniu otrzymały świadczenia rodzinne dla 3,4 mln dzieci w wieku 0-18 lat, co stanowi niemal 43% ogółu populacji w tym wieku.

Z przedstawionej w opracowaniu szerokiej analizy populacji beneficjentów pomocy wynikają następujące ustalenia i wnioski:

- Gospodarstwa domowe korzystające z pomocy społecznej znacznie częściej występują na wsi niż w miastach. Z terenów wiejskich i najmniejszych miast, gdzie łącznie mieszka nieco ponad 40% ludności Polski, wywodzi się ponad 60% populacji beneficjentów pomocy społecznej.
- Zbiorowość beneficjentów jest specyficzna pod względem wieku. Najliczniejszą grupę stanowią dzieci i młodzież w wieku 10-19 lat, a ich udział sięga 1/4 całej subpopulacji. Dla ogółu ludności kraju ten udział jest o połowę niższy.
- Głową gospodarstwa domowego beneficjentów są najczęściej kobiety w wieku 18-44 lata, czyli przede wszystkim matki dzieci głównie w wieku szkolnym. Poziom wykształcenia tych kobiet jest bardzo niski, a ich mężów – ojców dzieci, statystycznie nie wyższy niż kobiet. W porównaniu do poziomu wykształcenia głów ogółu gospodarstw domowych, różnicę w tym zakresie można określić jako „przepaść” edukacyjną. Niskie wykształcenie rodziców „generuje” niższe aspiracje w zakresie wykształcenia dzieci.
- Osoby określone jako głowy gospodarstw domowych beneficjentów niemal w połowie są bierne zawodowo.
- Głównym źródłem utrzymania dla blisko 75% gospodarstw domowych beneficjentów są źródła niezarobkowe. W zbiorowości beneficjentów w wieku produkcyjnym posiadających własne źródło dochodów ponad 80% utrzymywało się ze źródeł niezarobkowych, praca stanowiła główne źródło dochodu tylko dla 20% beneficjentów, w tym jeszcze mniej – nieco ponad 15% utrzymywało się z pracy stałej.
- Wśród przyczyn wnioskowania o pomoc, najczęściej występują przyczyny ekonomiczne, grupujące dwa problemy - ubóstwo i bezrobocie, a za nimi przyczyny zdrowotne. Te ostatnie to głównie problem dużych miast i terenów zurbanizowanych.
- Struktura rodzin według liczby dzieci, na które są pobierane świadczenia rodzinne wskazuje na niski status ekonomiczny wielu rodzin nie tylko wielodzietnych. Z ogółu rodzin z dziećmi ponad 3/4 tej zbiorowości to rodziny, w których wychowuje się nie więcej niż dwoje dzieci.

Źródło: www.gus.gov.pl